

(які позитивні зрушення можна очікувати при його застосуванні) та недоліки (якими можуть бути негативні наслідки застосування). Виходячи з такого порівняння, студентів пропонують обрати більш досконалий варіант.

Позааудиторні дослідницькі завдання повинні мати за мету:

1. проведення конкретних досліджень відповідно до запропонованої теми або проблеми;
2. пошук літературного та документального матеріалу відповідно до заданої теми;
3. залучення окремих студентів до участі у дослідженнях, що проводяться силами кафедри або окремих викладачів та підготовка відповідних доповідей на наукові студентські конференції;
4. провадження досліджень, написання рефератів, есе тощо відповідно до завдань викладача.

З нашої точки зору проведення занять, відповідно до запропонованих методик, формують творчий підхід до опанування знаннями, а також відкривають великі можливості для якісної індивідуальної роботи викладача із студентами, активізує їх спілкування тощо.

О. О. Майборода, канд. екон. наук, доц.,
кафедра маркетингу

ЕМОЦІЙНЕ СТИМУЛЮВАННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНИХ ПОТРЕБ СТУДЕНТІВ

Педагоги-практики знають, що для позитивних змін фізіологічного, психологічного та особистісного порядку у студентів є зміна соціального становища, яким може бути вступ до вищої школи. Це покладає велику відповідальність на викладачів, які забезпечують не тільки умови для цих змін, а й подальший розвиток студентів в удосконаленні своєї особистості за рахунок навчально-навчального процесу. Відомо, що кожна людина, як і всі живі істоти, прагне удосконалюватися. З приходом до вищої школи вона має усвідомити можливості навчального процесу, які забезпечуються педагогічним стимулюванням та задоволенням навчально-пізнавальних потреб. Психолого-педагогічна умова такого забезпечення — вирішення цілої низки дидактич-

них протиріч, їх не так і багато: найперше — зовнішні (педагогічні) та внутрішні (особистісні), що забезпечують успішність навчального процесу. Педагогічна майстерність викладача полягає в природному переводі зовнішніх педагогічних у внутрішні — психологічні протиріччя та створенні оптимальних умов для їх усвідомлення студентом. Це дасть змогу педагогові підняти процес навчання студентом на більш високий рівень завдяки свідомому просуванню від мети заняття до бажаного результату. Крім того, такий підхід вкрай необхідний для усунення формалізму в діяльності сучасної вищої школи, оскільки дає змогу студентові сприймати себе як активного суб'єкта навчального процесу, від якого залежить якщо не все, то більшість у самовдосконаленні.

Починаючи з організаційного етапу, викладачу необхідно формувати ціннісні орієнтації студентів на використання всіх можливостей у самовдосконаленні та соціально-психологічні установки (готовність) до їх реалізації в умовному та реальному процесі життєдіяльності. Отже, основною педагогічною метою є емоційне стимулювання позитивних почуттів студентів, які їм дадуть змогу зафіксувати у свідомості відповідні можливості навчальної діяльності, її цінність для подальшого самовдосконалення та готовність використовувати все можливе в цьому плані, що буде запропоноване викладачем під час вивчення дисципліни. Найчастіше педагогічні працівники обмежуються тільки вимогами навчальної програми і, відтак, недостатньо уваги приділяють вивченню особливостей та можливостей психіки студентів, а також завданням, що складають зміст їхнього найближчого розвитку.

Студенти визначають, що їм необхідно зробити, аби досягти успіху. Це дає змогу викладачу не тільки формувати завдання для самостійної та індивідуальної роботи, а й відпрацьовувати логіку організаційного етапу, що стає сталою навичкою сприйняття своєї ролі під час виконання студентами будь-якої роботи. Підкріпленням позитивного стимулювання на цьому етапі має бути виконання студентами самостійних та індивідуальних завдань, що мають підтвердити у свідомості людини наявність відповідних змін.

На заключному етапі організаційної та навчальної діяльності викладач констатує позитивні особистісні зміни кожного студента та сприяє соціально-психологічному вдосконаленню сформованих надбань при самостійної та індивідуальної роботі.